

„приемаща държава“, да предвижда в националното си законодателство (в даден общозадължителен колективен трудов договор) задължения за доставчиците на услуги от други държави членки да изплащат на работници, командирани на нейна територия (на територията на приемащата държава), обезщетение за времето за пътуване и дневни, ако се има предвид, че съгласно посоченото национално законодателство през целия срок на командироването командираният работник се разглежда като работещ при условията на служебна командировка, поради което има право на обезщетение за времето за пътуване и на дневни?

- 6.2. Следва ли член 56 и член 57 ДФЕС и/или член 3 от Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат националният съд да не признае категория трудово възнаграждение, определена и приложена от дадено предприятие с произход от друга държава членка в тази държава?
- 6.3. Следва ли член 56 и член 57 ДФЕС и/или член 3 от Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че позволяват на работодателя от друга държава членка да определи валидно и обвързващо сезирания съд на държавата, където се полага трудът, категории трудови възнаграждения за работниците, предвид обстоятелството че в общозадължителен колективен трудов договор в държавата, където се полага трудът, са предвидени водещи до различни резултати категории трудови възнаграждения за работниците, или приемащата държава членка, в която са командирани работниците на установения в другата държава членка доставчик на услуги, може да предпише на последния кои разпоредби следва да спазва и при определянето на категорията трудово възнаграждение за работниците?
- 6.4. Следва ли при тълкуване на член 3 от Директива 96/71/ЕО в светлината на член 56 и член 57 ДФЕС квартирните разходи, които работодателят трябва да поеме съгласно посочения във въпрос 6 колективен трудов договор, и ваучерите за храна, които установеният в друга държава членка доставчик на услуги предоставя по силата на индивидуалния трудов договор, да се разглеждат като обезщетение за разходи във връзка с командироването, или те се включват в понятието за минимална ставка на заплащане по смисъла на член 3, параграф 1?
- 6.5. Следва ли член 3 от Директива 96/71/ЕО във връзка с член 56 и с член 57 ДФЕС да се разбира в смисъл, че във връзка с тълкуването на въпроса относно акордното трудово възнаграждение, обезщетението за времето за пътуване и дневните, обстоятелството, че в държавата, където се полага трудът, тези въпроси се уреждат с общозадължителен колективен трудов договор трябва да се разглежда като обосновано от гледна точка на изискванията на обществения ред?

Иск, предявен на 17 юли 2013 г. — Европейска комисия/Румъния

(Дело С-405/13)

(2013/С 260/68)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae)

Ответник: Румъния

Искания на ищеца

- Да установи, че като не е приела всички законови и административни актове, необходими за съобразяване с разпоредбите на член 2, точка 1, на член 3, параграф 5, буква б), параграфи 7 и 8 и параграф 9, буква в), на член 5, на член 7, параграф 4, на член 9, параграфи 1—7, на член 10, параграфи 2 и 5, на член 11, параграф 8, на член 13, параграф 4 и параграф 5, буква б), на член 16, параграфи 1 и 2, на член 25, параграф 1, на член 26, параграф 2, буква в), на член 31, параграф 3, на член 34, параграф 2, на член 37, параграф 1, букви к), п) и р), параграф 3, букви б) и г) и параграфи 10—12, на член 38, параграф 1 и на член 39, параграфи 1, 4 и 8 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО⁽¹⁾, и на приложение I, точка 1 от нея, или като във всеки случай не е нотифицирала Комисията за тези мерки, Румъния е нарушила задълженията си по член 49, параграф 1 от тази директива.
- Да задължи Румъния, в съответствие с разпоредбите на член 260, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС, да заплати периодична имуществена санкция за всеки ден забава за нарушаване на задължението за нотифициране на всички мерки за транспониране на Директива 2009/72/ЕО в размер на 30 228,48 EUR на ден, считано от датата на произнасяне на решението по настоящото дело.
- Да се осъди Румъния да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директивата в националното законодателство е изтекъл на 3 март 2011 г.

⁽¹⁾ Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29).

⁽¹⁾ ОВ L 211, стр. 55.